

STROKOVNO PREDAVANJE IN DELAVNICA ZA STRAŠE Z NASLOVOM »IGRA«

V ponedeljek, 19. 11. 2007 OB 17.⁰⁰ uri, smo organizirali strokovno predavanje in delavnico z naslovom **IGRA** za starše iz Gabrovke in Dol. Vodila ga je ga. pedagoginja Maja Plazar. Igra je naša letošnja rdeča nit, ki ji posvečamo posebno pozornost.

V uvodu je ga. Maja Plazar opozorila starše na nekaj zanimivosti in značilnosti igre.

IGRA je osrednja učna in razvojna dejavnost. Otrok se ob igri razvija, pridobiva vedno nova izkustva in se dejansko pripravlja na življenje.

OTROK SE IGRA, KER SE RAZVIJA IN OTROK SE RAZVIJA, KER SE IGRA.

POMEN IGRE:

- ❖ Ob igri se **razvija ves organizem** (čutilni organi, mišice, delovanje pa otroka telesno pomirja),
- ❖ **razvija osebnost kot celoto** (otroka bogati, pogloblja, razvija otrokove funkcije in sposobnosti, ob tem, ko si otrok pridobiva izkušnje in to na najbolj značilen način),
- ❖ **razvija domišljijo**, z njeno pomočjo se otrok udeležuje življenja odraslih, otrok v igri ustvarja,...
- ❖ **razvija otrokovo inteligentnost**, saj se mora otrok v igri večkrat znajti v novem položaju in je dejansko nešteto krat zelo iznajdljiv,
- ❖ **igra pospešuje otrokov izobrazbeni napredek** (širi mu obzorja zaznavanja in znanja), v igri spoznava svet in preverja svoja spoznanja,
- ❖ **razvijata se mu mišljenje in volja** (z igro in prek igre se otrok vedno bolj znajde v objektivni resničnosti),
- ❖ otrokovi izdelki, do katerih pride z igranjem, so otroku zelo pri srcu, se jih veseli, mu ne prinesejo le novega izkustva, temveč krepijo otrokove nagibe za nadaljnje delovanje - kar ga pripelje do **pravih delovnih nalog**,
- ❖ **otrok se v igri emocionalno, čustveno izživlja**, saj v igri doživlja mnogo odnosov, vsebin, soigralcev, v igri se rešuje neljubih čustev, na primer strahu, saj se utegne igrati z miniaturo predmeta, ki se ga v vsakdanjem življenju boji,
- ❖ **pomembne vrednosti so socialna čustva**, socialni odnos, ki jih razvijajo in utrjujejo zlasti socialne igre (čut skupnosti, vzajemnosti, simpatije, dolžnosti, ustrežljivosti, pomoči...), tako se že zelo zgodaj oblikujejo **pozitivne moralne lastnosti, osebne vrline** (obvladovanje samega sebe, smisel za podrejanje skupini, odgovornost, poštenost, samostojnost,...),
- ❖ **v igri mora otrok premagati marsikatero težavo**, ga le-to vzgaja k samostojnemu premagovanju težav, privzgaja mu pogum, saj marsikatera igra terja tveganje (plezanje, vožnja s kolesom, plavanje,...),
- ❖ **v igri otrok odkriva svoje želje, odkriva samega sebe** (želje, strahove, stiske,...), kar je tudi temelj terapije, saj igra otroka sprosti, rešuje škodljivih afektov, ureja odnose do določenih oseb, situacij, nalog,...

DEJAVNIKI, KI VPLIVAJO NA IGRO:

OKOLJE (poklic staršev, zgodovinski dogodki (vojna), ki so otroku blizu, soigralci, kraj bivanja (planinski predeli - paša, poljedelstvo, obmorski - ribolov). Razlike so v igri otrok, ki živijo v mestih (skupinske igre, tehnične igrače) ali na vasi (se igrajo posamezniki, več naravnih materialov, več gibanja v naravi..)

TRADICIJA, KULTURNE RAZLIKE (narod, kjer so v časti bolj športne igre, narod rejcev, lovcev...pri drugem druga....)

SPOLNE RAZLIKE (dekliške in fantovske igre), fante spodbujamo h krepkejšim igram (vlak, vojaki, konstrukcije...), deklice k milejšim (gospodinjstvo, punčke, šivanje...).

INTELIGENTNOST, BISTROST, DUŠEVNA STAROST (bistrejši otroci so aktivnejši, iznajdljivejši pri igrah, se dalj časa igrajo, več berejo, bolj uživajo v humorju, nekoliko manj pa se morda udeležujejo gibalnih iger, več se družijo s starejšimi otroki in odraslimi. Zanimajo jih igre s pravili (šah, kartanje....)

VRSTA IGRAČ, ki jih ima otrok na razpolago. Kocke, pesek, orodje - spodbujajo ustvarjalnost. Punčke, gospodinjska oprema, vojaki - usmerjajo v domišljjsko igro.

ZDRAVJE IN NORMALEN RAZVOJ je pogoj za igro. Zdrav otrok se več in drugače igra, kot bolan otrok. **Otrok se igra le-to, za kar je gibalno dozorel** (najprej je potrebna koordinacija gibov, šele nato lahko riše, se igra z žogo....)

LETNI ČAS (poleti se otrok igra manj naporne in mirnejše igre kot spomladi, jeseni in pozimi

se igrajo z žogo, kolesarijo...

OTROKOVA INDIVIDUALNOST (značaj, temperament, posebej intravertiranost - ekstravertiranost, potem pa tudi otrokove izrazitejše sposobnosti. Zato so si otroci pri igri tako zelo različni.

Nepogrešljiv dejavnik otrokovega igralnega razvoja je **VZGOJA**, predvsem zavestno usmerjanje odraslih in vse možnosti, ki jih je otrok deležen v zvezi z igranjem. Posebej moramo poudariti vlogo **VRTCA**, ki omogoča otrokom veliko igralnih možnosti, veliko priložnosti, da se v igri sprosti in razodene, naigra, hkrati pa postopoma prehaja v fazo, ko se igra in delo vse izraziteje ločita.

VZGOJNE DOLŽNOSTI

Otroku moramo omogočiti dovolj **MOŽNOSTI ZA IGRANJE, PROSTOR IN IGRAČE, ZLASTI PA USTREZEN IN RAZLIČEN MATERIAL.**

Igrač ne sme biti preveč. Preveč igrač otroka zmede. Rad se igra zunaj. Odrasli otroku pomagamo, vendar ne preveč. Velika vzgojna dolžnost staršev je, da otroka zgodaj navajajo na stike z drugimi otroki. To velja še posebej za tiste, ki so bolj nezaupljivi, ki jim je zelo težko, če se drugi otroci igrajo z njihovimi igračkami. Otroka usmerjamo v zaupljivejši odnos do okolice in skupno igro, pri tem pa moramo upoštevati splošne igralne razvojne zakonitosti in ne pričakovati od otroka večje socialnosti, kot jo razvojno premore.

Po uvodu sta sledili delavnici:

1. delavnica: Oglede kvalitetnih igrač, ki ponujajo veliko igralnih možnosti in imajo razvojni pomen ter komentar ob njih.
2. delavnica: Oglede različnih prodajnih katalogov. Izbira dobre igrače (utemeljitev glede na starost, material, igralne možnosti, razvojni pomen).

Srečanje smo zaključili ob prijetnem klepetu, z nekaterimi novimi spoznanji ter iztočnicami za razmislek o delu z najmlajšimi.